Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (dziewiąta izba)

z dnia 14 czerwca 2023 r.*

Pomoc państwa – Umowy zawarte z przedsiębiorstwem lotniczym Ryanair i jego spółką zależną Airport Marketing Services – Usługi marketingowe – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Korzyść – Kryterium rzeczywistego zapotrzebowania – Artykuły 41 i 47 karty praw podstawowych – Prawo dostępu do akt – Prawo do bycia wysłuchanym

W sprawie T-79/21

Ryanair DAC, z siedzibą w Swords (Irlandia),

Airport Marketing Services Ltd, z siedzibą w Dublinie (Irlandia),

które reprezentowali E. Vahida, F.-C. Laprévote, V. Blanc, S. Rating, I.-G. Metaxas-Maranghidis i D. Pérez de Lamo, adwokaci,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, którą reprezentowali L. Flynn, J. Carpi Badía i C. Georgieva, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

popieranej przez

Radę Unii Europejskiej, którą reprezentowały A. Maceroni i A.-L. Meyer, w charakterze pełnomocników,

interwenient,

SĄD (dziewiąta izba),

w składzie podczas narady: M.J. Costeira (sprawozdawczyni), M. Kancheva i P. Zilgalvis, sędziowie,

sekretarz: S. Spyropoulos, administratorka,

* Język postępowania: angielski.

uwzględniając pisemny etap postępowania,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 20 października 2022 r.,

wydaje następujący

Wyrok [1]

[…]

I. Okoliczności powstania sporu

A. Sporne umowy

2 Pierwszy z podmiotów po stronie skarżącej, Ryanair DAC, dawniej Ryanair Ltd, jest przedsiębiorstwem lotniczym z siedzibą w Irlandii, obsługującym ponad 2000 codziennych połączeń lotniczych do 209 punktów przeznaczenia w 33 państwach Europy i Afryki Północnej. Drugi z podmiotów po stronie skarżącej, Airport Marketing Services Ltd (zwany dalej „AMS"), jest spółką zależną Ryanaira dostarczającą rozwiązań w zakresie strategii marketingowych, a jego działalność polega w głównej mierze na sprzedaży powierzchni reklamowych na stronie internetowej Ryanaira.

3 Port lotniczy Montpellier Méditerranée (zwany dalej „portem lotniczym w Montpellier") znajduje się w odległości około 7 km od centrum Montpellier, stolicy departamentu Hérault, w Oksytanii we Francji. Ten port lotniczy jest otwarty dla krajowego i międzynarodowego ruchu handlowego.

4 W latach 1964–2009 portem lotniczym w Montpellier zarządzała chambre de commerce et d'industrie de Montpellier (izba handlowo-przemysłowa w Montpellier), włączona następnie do chambre de commerce et d'industrie de l'Hérault (izby handlowo-przemysłowej departamentu Hérault) (zwana dalej „CCIM"). W dniu 23 czerwca 2009 r. zarząd tym portem lotniczym został przekazany spółce akcyjnej Aéroport Montpellier Méditerranée (zwanej dalej „AMM"), której kapitał w 60 % należy do państwa francuskiego, w 25 % do CCIM, w 7 % do rady departamentu Hérault, w 6,5 % do regionu Oksytanii, w 1 % do wspólnoty aglomeracji Pays de l'Or, a w 0,5 % do Montpellier Méditerranée Métropole (Montpellier metropolia śródziemnomorska).

[…]

6 Association de promotion des flux touristiques et économiques (stowarzyszenie promocji przepływów turystycznych i ekonomicznych, zwane dalej „APFTE") jest stowarzyszeniem utworzonym w czerwcu 2010 r. z inicjatywy CCIM we współpracy z wieloma jednostkami samorządu terytorialnego, mianowicie z conseil régional du Languedoc-Roussillon [radą regionalną Languedoc-Roussillon (obecnie regionu Oksytanii)], z departamentem Hérault, z communauté d'agglomération de Montpellier [wspólnotą aglomeracji Montpellier (obecnie Montpellier Méditerranée Métropole)], z communauté de communes du pays de l'Or [wspólnotą gmin pays de l'Or (obecnie wspólnotą aglomeracji pays de l'Or)], miastem Montpellier (zwanymi dalej „członkami publicznymi APFTE") oraz z udziałem licznych przedsiębiorstw lokalnych.

[1] Poniżej zostały odtworzone jedynie te punkty wyroku, których publikację Sąd uznał za wskazaną.

7 Zgodnie ze statutem stowarzyszenia APFTE ma na celu „promowanie i rozwój turystyki, w tym turystyki biznesowej, na tym terytorium, za pośrednictwem rynków promocyjnych, zakupu reklam internetowych i usług marketingowych lub wszelkiego innego wsparcia marketingowego, takiego jak udział w targach i wystawach, w celu przyciągnięcia klientów międzynarodowych ”.

8 W latach 2010–2018 stowarzyszenie APFTE zawarło ze stroną skarżącą trzy bloki umów o świadczenie usług marketingowych (zwanych dalej „spornymi umowami”).

[…]

B. Postępowanie administracyjne

13 W dniu 23 marca 2017 r. do Komisji Europejskiej wpłynęła skarga złożona przez przedsiębiorstwo lotnicze Air France, w której stwierdzono, że w latach 2010–2015 stowarzyszenie APFTE przyznało Ryanairowi niezgodną z prawem pomoc państwa w formie umów o świadczenie usług marketingowych w celu wsparcia jego działalności w zakresie transportu lotniczego do portu lotniczego w Montpellier i z tego portu.

[…]

C. Zaskarżona decyzja

18 Po zakończeniu formalnego postępowania wyjaśniającego, w dniu 2 sierpnia 2019 r. Komisja przyjęła decyzję C(2019) 5729 final w sprawie pomocy państwa SA.47867 2018/C (ex 2017/FC) wdrożonej przez Francję na rzecz przedsiębiorstw Ryanair i AMS (zwaną dalej „pierwotną decyzją”). W dniu 13 października 2020 r. Komisja sprostowała pierwotną decyzję decyzją C(2020) 6938 final (zwaną dalej „sprostowaniem”). W dniu 19 listopada 2020 r. zaskarżona decyzja, która odpowiada pierwotnej decyzji sprostowanej, została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

[…]

21 Po trzecie, w ramach oceny korzyści gospodarczej Komisja wskazała, że powiązania między zawartymi przez AMM umowami o świadczenie usług portu lotniczego, których przedmiotem było określenie warunków finansowych i operacyjnych lotów komercyjnych obsługiwanych przez Ryanaira do portu lotniczego w Montpellier i z portu lotniczego w Montpellier, a rozpatrywanymi umowami zawartymi przez APFTE były niewystarczające, aby uzasadnić wspólną analizę, i postanowiła przystąpić do odrębnego badania spornych umów. Komisja uznała, że zawierając wspomniane umowy, APFTE realizowało cel polityki regionalnej, działało wyłącznie jako organ publiczny i nie zamierzało odnosić korzyści finansowych zgodnie z logiką funkcjonowania podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej, a także, że zakup usług marketingowych nie odpowiadał rzeczywistemu zapotrzebowaniu, lecz raczej miał na celu subsydiowanie lotów Ryanaira z Montpellier i do Montpellier, w związku z czym kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej nie miało zastosowania. Komisja dodała, że nawet gdyby kryterium to miało zastosowanie, nie zostałoby ono spełnione, ponieważ ceny płacone w ramach spornych umów nie odpowiadały cenom rynkowym. Biorąc pod uwagę wspomniane okoliczności faktyczne, Komisja wywiodła stąd, że rozpatrywane umowy przysparzały Ryanairowi korzyści gospodarczej.

[…]

24 Komisja uznała, że sporne umowy nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

[…]

II. Żądania stron

28 Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

– stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

– obciążenie Komisji kosztami postępowania.

29 Komisja, popierana przez Radę, wnosi do Sądu o:

– oddalenie skargi;

– obciążenie strony skarżącej kosztami postępowania.

III. Co do prawa

A. Co do istoty

[…]

2. W przedmiocie zarzutu drugiego, opartego na naruszeniu prawa, oczywistym błędzie w ocenie i braku uzasadnienia w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła brak możliwości zastosowania kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej

[…]

d) W przedmiocie części czwartej, dotyczącej wewnętrznej sprzeczności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do zastosowania kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej

136 Strona skarżąca zarzuca Komisji, po pierwsze, że uznała, iż kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej nie znajdowało zastosowania, a po drugie, że zastosowała je, starając się ustalić, czy APFTE miało „rzeczywiste zapotrzebowanie" na zakup usług marketingowych od strony skarżącej i czy zapłacona cena odpowiadała cenie rynkowej. Strona skarżąca twierdzi, że z orzecznictwa i zawiadomienia Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 [TFUE] (Dz.U. 2016, C 262, s. 1) wynika, że kryterium „faktycznej potrzeby" jest wariantem kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej, które należy stosować jedynie w wyjątkowych okolicznościach, oraz że

porównanie ceny transakcji po cenie rynkowej jest typowym składnikiem kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej. Zdaniem strony skarżącej istnieje zatem rozbieżność w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

137 Komisja kwestionuje powyższą argumentację. Podnosi ona, że kryterium „rzeczywistego zapotrzebowania" nie jest wariantem kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej i że w zawiadomieniu dotyczącym pojęcia „pomocy państwa" wskazano w części dotyczącej tego kryterium, że „mogą wystąpić wyjątkowe okoliczności, w których zakup towarów lub usług przez organ publiczny, nawet jeżeli dokonany po cenach rynkowych, może nie zostać uznany za zgodny z warunkami rynkowymi", które to podejście zostało potwierdzone przez Sąd.

138 Ponadto Komisja podnosi, że zaskarżona decyzja nie jest ani niespójna, ani niejasna. W motywie 180 tej decyzji wyjaśniono bowiem, że zakup usług marketingowych nie odpowiadał „rzeczywistej potrzebie", lecz miał na celu dotowanie lotów Ryanaira do portu lotniczego w Montpellier i z tego portu. Następnie Komisja wskazała, że nawet przy założeniu, iż kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej miało zastosowanie, nie zostałoby ono spełnione, ponieważ cena usług marketingowych nie odpowiadała cenie rynkowej. Zdaniem Komisji druga część analizy nie przeczy pierwszej, lecz ją uzupełnia, stanowiąc analizę argumentów podniesionych posiłkowo przez stronę skarżącą i inne zainteresowane podmioty w toku formalnego postępowania wyjaśniającego.

139 W tym względzie, po pierwsze, należy przypomnieć, że jak wynika z pkt 69 powyżej, za pomoc państwa uznaje się środki, które niezależnie od ich formy mogą uprzywilejowywać przedsiębiorstwa w bezpośredni lub pośredni sposób lub które można uznać za korzyść gospodarczą, jakiej przedsiębiorstwo będące beneficjentem nie uzyskałoby w normalnych warunkach rynkowych.

140 Ponadto, jak wynika z pkt 71 powyżej, oceny warunków, w których tego rodzaju korzyść została przyznana, dokonuje się więc co do zasady z zastosowaniem kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

141 W celu ustalenia, czy kryterium to znajduje zastosowanie, punktem wyjścia musi być gospodarczy charakter działania państwa członkowskiego, a nie to, jak owo państwo subiektywnie postrzegało swoje działanie, ani też czy rozważało alternatywne sposoby działania przed przyjęciem badanego środka (wyrok z dnia 20 września 2017 r., Komisja/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, pkt 27).

142 Artykuł 107 ust. 1 TFUE nie wprowadza bowiem rozróżnienia środków państwowych według ich przyczyn lub celów (wyroki: z dnia 2 lipca 1974 r., Włochy/Komisja, 173/73, EU:C:1974:71, pkt 27; z dnia 13 lutego 2003 r., Hiszpania/Komisja, C-409/00, EU:C:2003:92, pkt 46). Charakter celów realizowanych przez środki państwowe oraz ich uzasadnienie nie mają żadnego wpływu na uznanie ich za pomoc państwa (wyroki: z dnia 8 grudnia 2011 r., France Télécom/Komisja, C-81/10 P, EU:C:2011:811, pkt 17; z dnia 25 stycznia 2022 r., Komisja/European Food i in., C-638/19 P, EU:C:2022:50, pkt 122).

143 Jeżeli kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej znajduje zastosowanie, należy zbadać, czy prywatny podmiot gospodarczy działający w warunkach gospodarki rynkowej, który znajduje się w sytuacji najbardziej zbliżonej do sytuacji państwa, przedsięwziąłby taki środek w normalnych warunkach rynkowych. Konkretne kryterium, jakie

powinno zostać zastosowane w danym przypadku, należy ustalić między innymi na podstawie charakteru transakcji, jaka jest planowana przez dane państwo członkowskie (zob. podobnie wyrok z dnia 6 marca 2018 r., Komisja/FIH Holding i FIH Erhvervsbank, C-579/16 P, EU:C:2018:159, pkt 52, 55).

144 W tym kontekście do Komisji należy dokonanie całościowej oceny z uwzględnieniem wszystkich dowodów istotnych w danym przypadku, które umożliwiają jej ustalenie, czy przedsiębiorstwo będące beneficjentem pomocy nie uzyskałoby z pewnością porównywalnych udogodnień od podmiotu prywatnego (zob. podobnie wyrok z dnia 11 grudnia 2018 r., BTB Holding Investments i Duferco Participations Holding/Komisja, T-100/17, niepublikowany, EU:T:2018:900, pkt 264 i przytoczone tam orzecznictwo).

145 Do celów tej analizy należy uwzględnić tylko te korzyści i zobowiązania, które są powiązane z rolą państwa jako podmiotu gospodarczego, natomiast nie te, które odnoszą się do jego roli jako podmiotu władzy publicznej (zob. wyrok z dnia 6 marca 2018 r., Komisja/FIH Holding i FIH Erhvervsbank, C-579/16 P, EU:C:2018:159, pkt 55 i przytoczone tam orzecznictwo).

146 Po drugie, należy zauważyć, że środka państwowego na rzecz przedsiębiorstwa nie można a priori wykluczyć z zakresu pojęcia „pomocy państwa" w rozumieniu art. 107 TFUE z tego tylko powodu, że strony zobowiązują się do świadczeń wzajemnych (zob. podobnie wyrok z dnia 28 stycznia 1999 r., BAI/Komisja, T-14/96, EU:T:1999:12, pkt 71).

147 Sam fakt, że państwo członkowskie nabywa usługi, które miały być oferowane na warunkach rynkowych, nie wystarcza bowiem do tego, aby transakcja ta stanowiła transakcję handlową przeprowadzaną na warunkach, które zostałyby zaakceptowane przez prywatny podmiot gospodarczy, czyli, innymi słowy, normalną transakcję handlową. W pewnych okolicznościach konieczne jest ustalenie w sposób obiektywny, że państwo miało rzeczywistą potrzebę nabycia tych towarów i usług (zob. podobnie wyrok z dnia 28 stycznia 1999 r., BAI/Komisja, T-14/96, EU:T:1999:12, pkt 74–79).

148 Komisja wyjaśniła swoją interpretację faktycznej potrzeby w zawiadomieniu w sprawie pojęcia „pomocy państwa". W pkt 82 tego zawiadomienia, zawartym w pkt 4.2, zatytułowanym „Test prywatnego inwestora", wskazano w szczególności, że przy ocenie zgodności określonych transakcji z warunkami rynkowymi należy uwzględnić wszystkie istotne okoliczności danej sprawy. Przykładowo mogą wystąpić wyjątkowe okoliczności, w których zakup towarów lub usług przez organ publiczny, nawet jeżeli dokonany po cenach rynkowych, może nie zostać uznany za zgodny z warunkami rynkowymi.

149 Chociaż komunikat ten nie może wiązać Sądu, może on jednak stanowić użyteczne źródło inspiracji (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 26 lipca 2017 r., Republika Czeska/Komisja, C-696/15 P, EU:C:2017:595, pkt 53).

150 W niniejszej sprawie w pkt 7.1.3.3 zaskarżonej decyzji, zatytułowanym „Zastosowanie zasady prywatnego inwestora", po pierwsze, Komisja wskazała w istocie, że APFTE, zawierając sporne umowy, realizowało cel polityki regionalnej, działało wyłącznie jako władza publiczna i nie dążyło do zysku finansowego zgodnie z logiką prywatnego podmiotu gospodarczego działającego w warunkach gospodarki rynkowej poza rozwojem turystycznym regionu. Komisja dodała, że zakup usług marketingowych przez APFTE nie odpowiadał rzeczywistemu zapotrzebowaniu, lecz miał w rzeczywistości na celu dotowanie lotów przedsiębiorstwa Ryanair z portu lotniczego w Montpellier i do tego portu. Uznała ona zatem, że kryterium prywatnego podmiotu

gospodarczego działającego w warunkach gospodarki rynkowej nie miało zastosowania. Po drugie, Komisja wyjaśniła, że przy założeniu, iż kryterium to ma zastosowanie, ceny zakupu usług marketingowych nie odpowiadają cenie rynkowej, wobec czego kryterium to nie zostałoby spełnione.

151 Należy zatem stwierdzić, że Komisja uznała, iż kryterium prywatnego podmiotu gospodarczego działającego w warunkach gospodarki rynkowej nie miało zastosowania w niniejszej sprawie z dwóch powodów dotyczących w istocie, po pierwsze, okoliczności, że APFTE działało w charakterze władzy publicznej, a po drugie, okoliczności, że zakup przez APFTE od strony skarżącej usług marketingowych nie odpowiadał rzeczywistemu zapotrzebowaniu.

152 Tymczasem, jak podnosi co do zasady strona skarżąca, żaden z powodów przyjętych przez Komisję nie mógł wykluczyć możliwości zastosowania kryterium prywatnego podmiotu gospodarczego działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

153 Po pierwsze bowiem, jeśli chodzi o pierwszy powód, a mianowicie powód związany z faktem, że APFTE działało w charakterze władzy publicznej, należy zauważyć, że – jak wynika w istocie z pkt 142 i 145 powyżej – o ile zastosowanie kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej należy badać w oderwaniu od celów polityki publicznej, to realizacja takich celów nie wyklucza możliwości zastosowania tego kryterium.

154 Z drugiej strony, jeśli chodzi o drugi powód, a mianowicie powód dotyczący zakupu usług marketingowych, które nie odpowiadały rzeczywistemu zapotrzebowaniu APFTE wobec strony skarżącej, należy zaznaczyć, że – jak wynika w istocie z pkt 146–149 powyżej – zbadanie rzeczywistej potrzeby państwa w zakresie nabywania towarów i usług wymaga z definicji zbadania, czy prywatny podmiot gospodarczy znajdujący się w sytuacji możliwie najbardziej zbliżonej do sytuacji państwa przyjąłby takie samo zachowanie w normalnych warunkach rynkowych. Tymczasem taka ocena wchodzi, jak wynika z pkt 143 powyżej, w zakres stosowania kryterium prywatnego podmiotu gospodarczego działającego w warunkach gospodarki rynkowej. W związku z tym ta przyjęta przez Komisję podstawa również nie pozwalała na stwierdzenie wykluczenia możliwości zastosowania kryterium prywatnego podmiotu gospodarczego działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

155 Należy zatem uznać, że Komisja, stwierdzając, iż kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej nie miało zastosowania w niniejszej sprawie, naruszyła prawo.

156 Jednakże w pierwszej części pkt 7.1.3.4 zaskarżonej decyzji, zatytułowanej „Ustalenie korzyści przyznanej przedsiębiorstwu Ryanair/AMS przez stowarzyszenie APFTE”, Komisja dokładnie zbadała, czy zakup usług marketingowych od strony skarżącej odpowiadał rzeczywistej potrzebie APFTE.

157 Wbrew temu, co twierdzi strona skarżąca, ta analiza Komisji nie może spowodować sprzeczności w zaskarżonej decyzji mogącej wpłynąć na jej ważność. W tym względzie należy przypomnieć, że sprzeczność w uzasadnieniu decyzji stanowi naruszenie obowiązku uzasadnienia, które może mieć wpływ na ważność danego aktu, jeśli zostanie wykazane, że z powodu tej sprzeczności adresat aktu nie jest w stanie zapoznać się z faktycznymi powodami wydania decyzji, w całości lub w części, i że w związku z tym rozstrzygnięcie w całości lub w części jest pozbawione jakiejkolwiek podstawy prawnej (wyroki: z dnia 24 stycznia 1995 r., Tremblay i in./Komisja, T-5/93, EU:T:1995:12, pkt 42,; z dnia 30 marca 2000 r., Kish Glass/Komisja, T-65/96, EU:T:2000:93, pkt 85).

158 W niniejszej sprawie z motywów 182–305 zaskarżonej decyzji jasno wynika, że Komisja wykazała istnienie korzyści gospodarczej ze względu na brak rzeczywistej potrzebny zawarcia przez APFTE rozpatrywanych umów. Strona skarżąca miała możliwość zapoznania się z rzeczywistymi powodami wydania zaskarżonej decyzji i zakwestionowania ważności ocen Komisji w tym zakresie, co zresztą uczyniła w pkt 141–239 skargi oraz w pkt 58–84 repliki. Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji powinno zatem nastąpić jedynie w przypadku ustalenia, że uzasadnienie to nie może stanowić podstawy rozstrzygnięcia decyzji, co zostanie zbadane w ramach zarzutu czwartego.

159 W zakresie, w jakim strona skarżąca podnosi sprzeczność w zaskarżonej decyzji w odniesieniu do kwestii, czy cena uiszczona z tytułu spornych umów odpowiadała cenie rynkowej, wystarczy zauważyć, że Komisja wskazała w motywach 184, 306 i 307 zaskarżonej decyzji, iż brak rzeczywistej potrzeby zawarcia przez APFTE spornych umów był wystarczający do wykazania istnienia korzyści gospodarczej, i że zbadała posiłkowo, czy cena zapłacona przez APFTE odpowiadała cenie rynkowej, w zakresie, w jakim Ryanair podniósł taki argument w ramach uwag przedstawionych w toku formalnego postępowania wyjaśniającego.

160 W związku z tym – z zastrzeżeniem analizy, która zostanie dokonana w kontekście pierwszych trzech części zarzutu czwartego – część czwartą zarzutu drugiego i w konsekwencji cały ów zarzut należy oddalić w całości jako bezzasadne.

[…]

IV. W przedmiocie kosztów

351 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ strona skarżąca przegrała sprawę, zgodnie z żądaniem Komisji należy obciążyć ją jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez tę instytucję.

352 Rada pokrywa własne koszty na podstawie art. 138 § 1 regulaminu postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (dziewiąta izba)

orzeka, co następuje:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Ryanair DAC i Airport Marketing Services Ltd zostają obciążone własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.

Costeira Kancheva Zilgalvis

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 14 czerwca 2023 r.

Podpisy